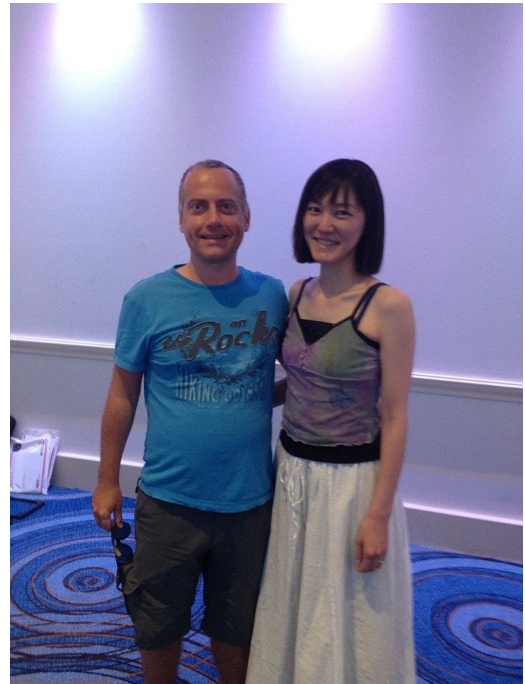

Nieuwe avonturen in Monte Carlo

Na een jaar onderbreking waagden Michel en ik onze kans opnieuw in het 40ste wereldkampioenschap Backgammon in Monte Carlo. Tijdens onze gezamenlijke trip was Walter Meuwis er de vorige keren ook bij, maar dit jaar ging zijn voorkeur naar een vakantie in Thailand. Voor mijzelf betekende het de 3de deelname ooit. Het was een aangenaam weerzien van diverse topspelers waaronder de Japanse wereldkampioene van vorig jaar, Akiko Yazawa (zie hiernaast met mezelf op de foto). Steeds respectvol en met een vleugje Japanse humor: 'Last year I became World Champion because... you were not there!' Ook haar landgenoot Michihito Kageyema, opnieuw uitgeroepen tot Giants n°2 is opvallend bescheiden voor zijn status. Hoogst opmerkelijk was tevens het weerzien van Mike Natanzon (alias Falafel), die inmiddels weer zo'n kleine 50 kg is bijgekomen. Twee jaar geleden nog was hij afgevallen tot zo'n 85 kg, waarmee hij naar verluid een grote weddenschap had gewonnen...

Michel heeft al een handvol deelnames op zijn actief. Nog voor we aan het *Last Chance* toernooi begonnen polste ik hem of hij zin had een verslag te schrijven. Mede door diverse teleurstellingen, zowel op als naast het backgammonbord had hij daar niet bepaald zin in. Dus nam ik de handschoen op voor een verslagje op de BGFED website. Op BG-vlak ging het Michel dus al niet voor de wind, het ontbreken van airco in ons prijzig appartement was de grootste opdoffer.

In de 2de ronde van het hoofdtoernooi kreeg Michel een opmerkelijke swing te verwerken tegen de Duitser Ulrich Tamm. Bij 8-1 voorsprong (naar 17, zie foto vorige pagina) stond onze Belgische nummer één op het punt een gedubbelde gammon te winnen. Hij moest evenwel nog een shot laten in de bear off na een ongelukkige dubbel 5 (zie diagram).

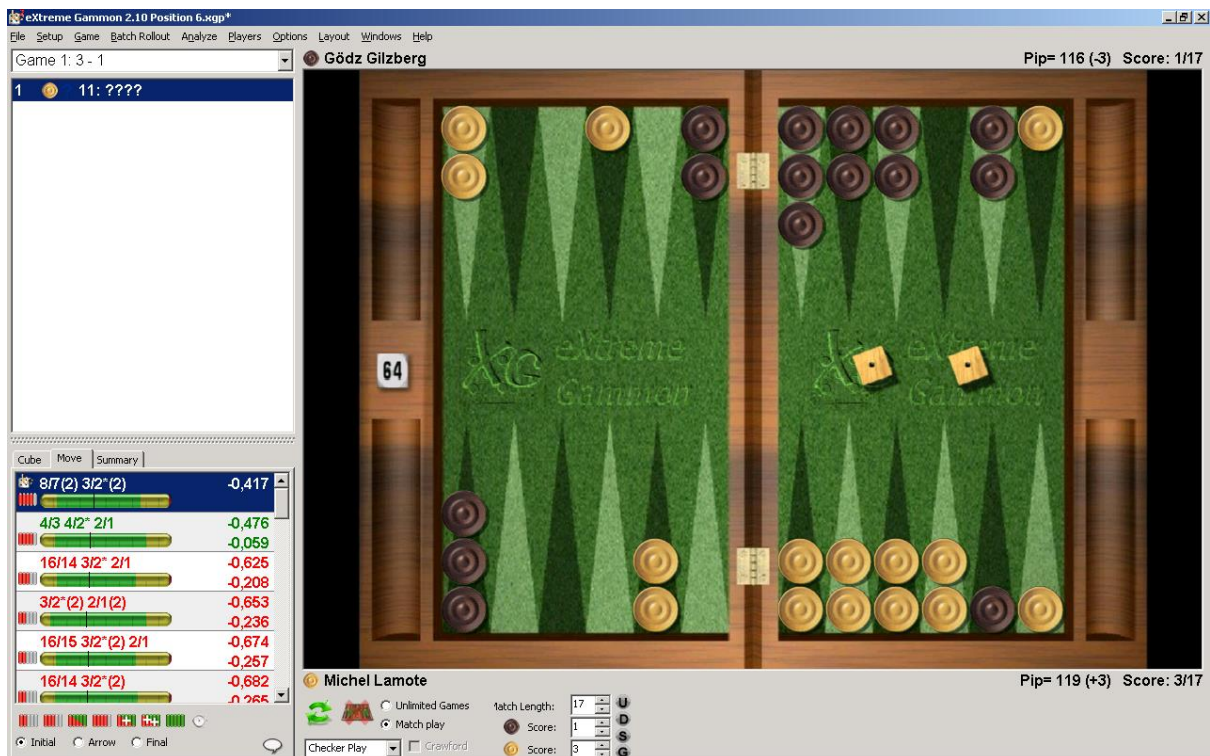
Na het uitnemen van 4 checkers werd de blot op 3 geraakt, en na een paar keer teveel dansen ging dat spel nog verloren. In plaats van een luxueuze 12-1 voorsprong werd het 8-3.

Niets aan de hand zou je denken, maar 20 minuten later stond het 8-13. Toch weerde Michel zich kranig, vocht zich terug tot dubbel matchpunt om dat vervolgens ook nog te winnen! Helaas ging het in de verdere matches bergafwaarts en had hij tevens het gevoel niet in topvorm te verkeren. Een voorbeeld: in onderstaande stelling moet wit een dubbel 1 spelen. In normale doen vind Michel hier meteen de beste zet.

Wit leidt met 3-1 naar 11 en moet hier 1-1 spelen. Wat is de beste zet ?

Oplossing volgende pagina.

Michel koos voor 16-14, 3-2*,2-1, en gaf daarmee meer dan 200mp equity weg.

De toernooiformule werd dit jaar gewijzigd in *double elimination*, wat betekent dat je wereldkampioen kunt worden zolang je geen 2 matches verliest. Voordelig voor de sterkste spelers zou je denken. Nadat Michel en ik waren uitgeschakeld en aan de *Consolation* begonnen, keek ik even naar de toernooitabellen welke andere spelers hetzelfde lot moesten ondergaan: Mochy, Michy, Dogan, Pryadkin, Tralolt, Akiko Yazawaa en Fallafel zijn niet de minste en waren eveneens al uitgeschakeld. De luckfactor is eigen het spel en dat moet iedereen accepteren.

Mijn eerste match speelde ik tegen niemand minder dan Michihito Kageyema. Deze sympathieke Japanner wordt officieel als nummer 2 ter wereld erkend. De match werd live gestreamed (mijn allereerste ervaring!) en in bijlage kunt u de match desgewenst naspelen. Met een PR van 3,94 kan ik best tevreden zijn. De match duurde bijna 2,5u en staat inmiddels ook op YouTube: <http://bgfed.be/2015/08/12/wc-monaco-2015-michy-vs-geert-van-der-stricht>

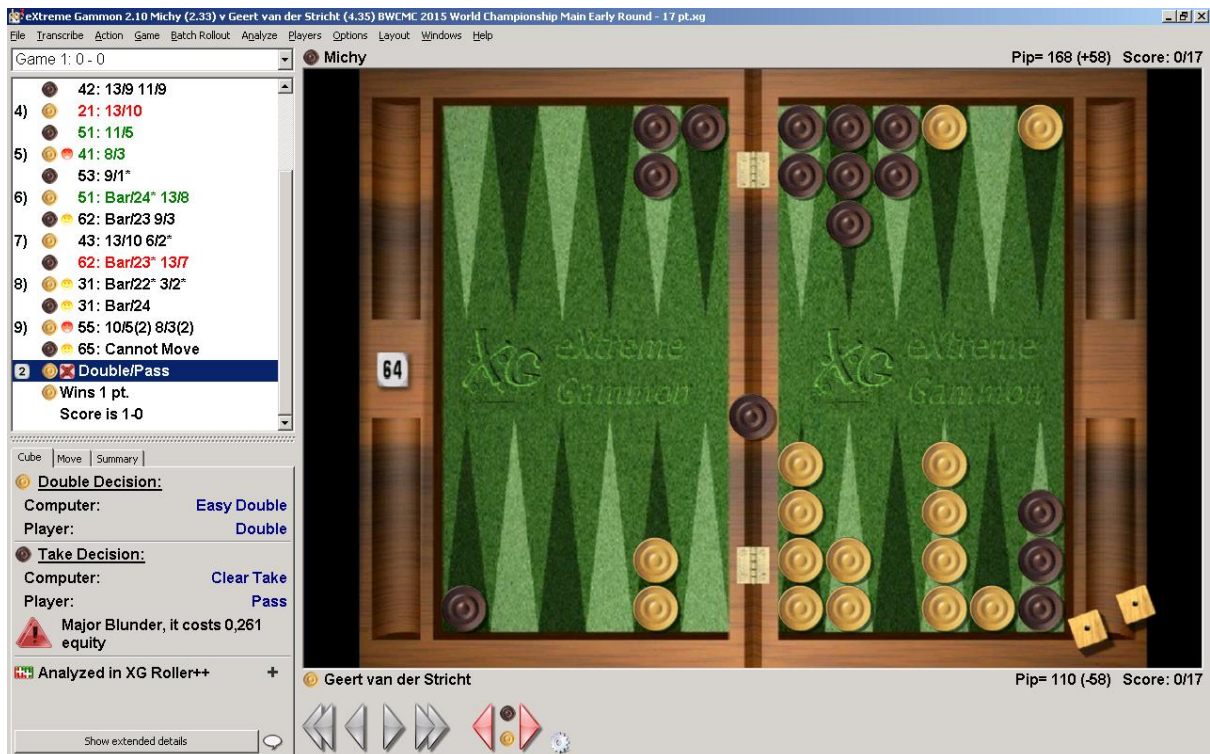

Enkele opmerkelijke fragmenten uit onze match. De eerste grote fout kwam van mijn tegenstander. In onderstaande stelling, bij 0-0, heb ik een obligate dubbel, vooral vanwege de vele gammons(38%).

Wit aan roll geeft de cube. Kan zwart nemen?

Dit blijkt een easy take te zijn, aldus het verdict van Extreme Gammon:

Ik was me bewust van deze blunder tijdens de match. Tenslotte zijn mijn 6-en en 4-en gedupliceerd. Leerrijk voor me was dat Michy ook dubbelt, zelfs waarbij niet dubbelen nauwelijks een fout zou zijn.

Enkele memorabele momenten kwamen voor bij de 1-1 stand (zie diagram).

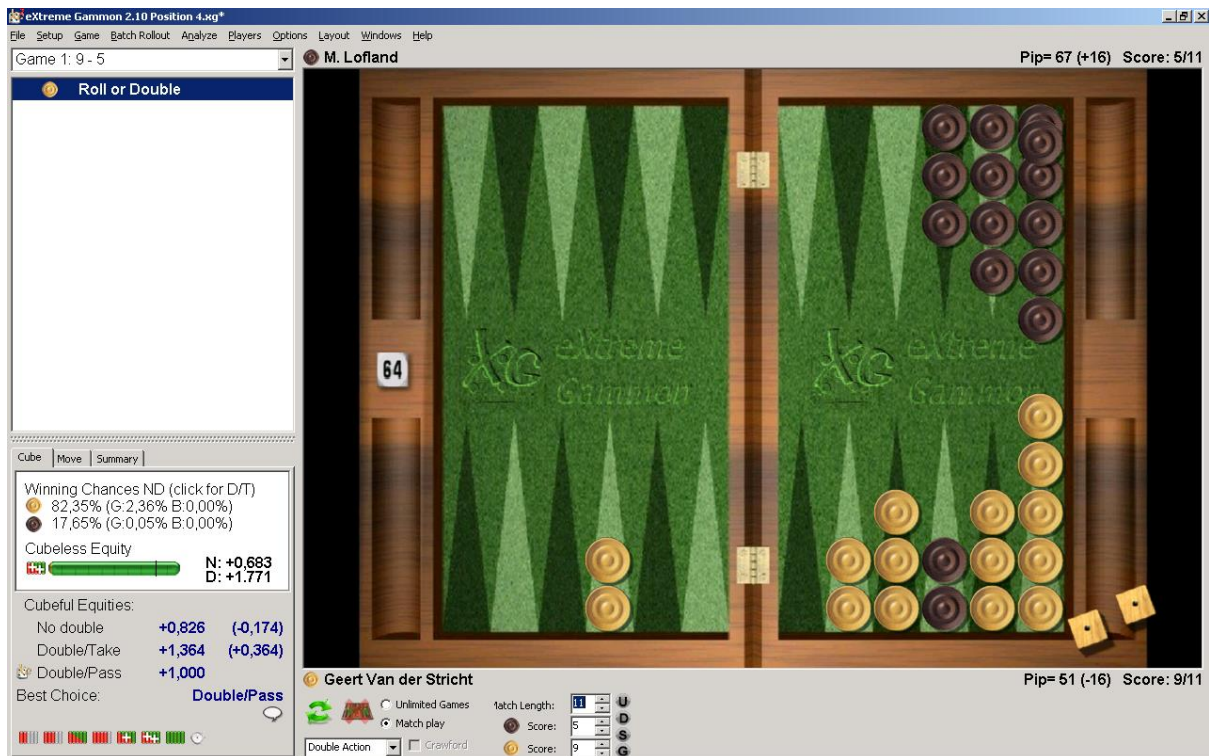
Ik heb een 5-puntenbak, hij ligt met één checker op de bar en er ligt nog één onder schot. Mijn double is goed, maar zijn take is overduidelijk, want ik lig zelf nog met 3 checkers achter een 4-prime. Opmerkelijk vond ik dat Michy dit ogenblikkelijk nam, want er is tenslotte ook heel wat gammongevaar. Zoals het ging, gooide hij 2 keer na elkaar een 4 en redoublet mij naar 8 in deze stelling:

Zwart redoublet naar 8, bij een 1-1 stand in een match naar 17. Take of pass ?

Deze redouble heb ik gepassed, ook al kon ik hem nipt nemen. Ik heb hier bijna 20% gammons tegen die mij meteen de match kosten. Zo stond ik 5-1 achter. Die achterstand werd zelfs nog groter en uiteindelijk verloor ik geruisloos met 17-9. Toch was het een aangename ervaring om een lange match tegen hem te kunnen spelen, voor het eerst in mijn leven.

Correct spelen kan soms duur te staan komen. Een duidelijk voorbeeld overkwam mij in de 2nd Chance tegen Lofland.

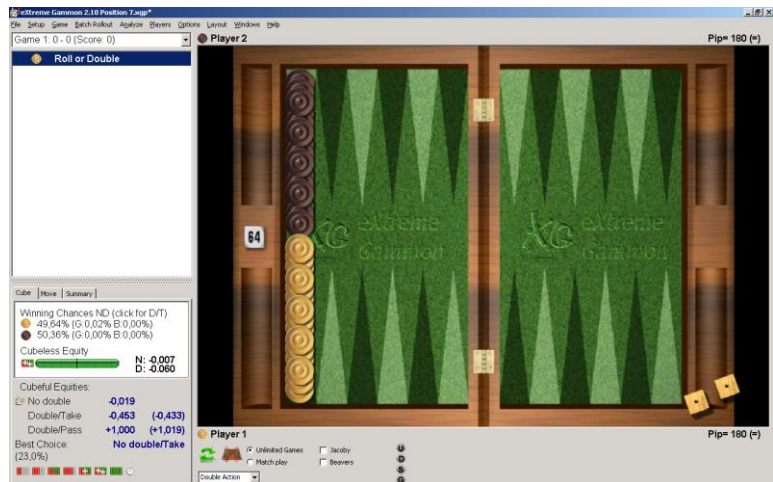

In deze stelling verdubbelde ik naar 2, voor match. Uiteraard heeft zwart een automatic redouble. Maar het verdict is een grote pass. Zoals het ging, nam mijn tegenstander, verdubbelde en won vervolgens nog de race! Vervolgens ging ook het dubbel matchpunt nog verloren. Dat was balen! Toch luchtte het me naderhand op dat mijn beslissing technisch de juiste was.

In het *Last Chance* toernooi won ik 5 vijfpunters op rij en eindigde bij de laatste 8 om vervolgens te sneuvelen tegen ex-wereldkampioen Nevzat Dogan.

Dat je een match gruwelijk kunt verliezen, is eigen aan het spel. Daar kijkt niemand meer van op. Maar nog nooit heb ik een BG-speler in tranen zien uitbarsten na het verliezen van een match. Het overkwam de sympathieke Eric AlPhine. Steeds emotioneel aan het bord, bleef hij minutenlang staren naar het bord, nadat zijn tegenstander hem met een lucky number uit het toernooi had gewipt. Begrijpelijk, want de Amerikaan was heel dicht bij de volgende ronde bij een stand van 11-5 (naar 13) in zijn voordeel.

Wat is mij nog bijgebleven uit Monte Carlo ? Wel, er schijnen nog bugs te zitten in het sterke programma Extreme Gammon. Een eenvoudig voorbeeld is een zuivere race 180 tegen 180. Je zou verwachten dat de speler aan roll de iets betere kansen heeft, maar volgens XG is dat niet zo: hij geeft de speler aan roll slechts 49,64% winstkansen.

Tenslotte mag een foto van de nieuwe wereldkampioen hier niet ontbreken. Het werd de relatief onbekende Turk Cihangir Cetinel (zie foto).

Geert Van der Stricht